

tunc non distincte. s; per modum conceptus ad aliquid excitat ad secum orandum se. gratias referendum. Monito itaq; populo sacerdos statim reuoluitur ad altare per sinistram partem. prout sub ti. de saluatione ad populum dictum est. Et tunc tantum dicit orationem quam intermiserat ab offerentio cetera quando dixit. Oremus. ad notandum qd xps iterum redijt iherosolimam ad domum orationis quam ad tempus deseruerat. cum secesserat in effren. Sic enim legitur in euangelio. Cum uenisset ihesus iherosolimam. intrauit in templum et eiecit ementes et uendentes de templo dicens. Domus mea domus orationis uocabitur. Instat enim sacerdos orationibus ne indignus inueniat ut oza qui tetigit temere arcam domini et percussus est a domino nec legit aliud fecisse nisi uxorem propriam cognouisse in nocte precedenti. berhsamite quoq; qz temere uoluerunt arcam domini tangere. occisi sunt. de populo. lxxxviii. de plebe quinquaginta milia presiosa arca est calix domini. Orat autem uoce de missa. Primo ne uilescat officij missae et ideo oratio ipa quia secrete dicitur a quibusdam secreta a quibusdam secretella. ad differentiam maioris secretae. a quibusdam uero sacra uocat. De quo et de hmoi silentio sub ti. de secreta dicitur. ut dictum est sub ti. de offerentio. Secundo orat in silentio ut deuocius orat. nec cogitet quomodo eius uox et corporis compositio placeant populo. quia et dominus elongatus est a discipulis quantum continet iactus lapidis ut oraret. Tercio in hoc qd secrete orat significat secretas preces xpi dicentis. Pater mi si fieri potest transeat a me calix iste. Mathe. xxvi. Quarto hoc silentium rescolit sacramentum in sacrificijs patrum absconditum ut in abel. Isaac. in agno paschali. in uictula rufa. in hyrco emissorio. Quinto in hoc respiratur silentium quod dominus habuit in passione quia tanquam ouis ad occisionem ductus est qd etiam martires imitai sunt. Unde non murmur resonat nec querimonia. et. Sexto ideo orationes que post oblationes secuntur in silentio et secrete dicuntur. quia iudei statim post suscitacionem lazari uoluerunt occidere ihesum. ille uero abscondit se in ciuitate effren in solitudine et tacuit a predicatione et miraculorum operatione usq; in sabbatum in ramis palmarum quo uenit in domum simonis leprosi. et tunc predicauit aperte. ad quod designandum. sacerdos in fine secreta iterum eleuat uocem. dicens palam et alta uoce. Per omnia secula seculorum. quod expositum est sub titulo de oratione. Secundo ideo dicitur alta. per omnia. ad notandum qd post resurrectionem christus predicauit aperte. Tercio quia est principium sequentis orationis ut iam dicitur. Quia uero querit assensum populi et confirmacionem. quia ipse est quasi legatus populi. ideo populus assensum uoci eius dicit amen. quia seculum per ipsum creatum est. Adhuc dicitur. Per omnia secula seculorum deponit manus sup

Altare. primo ad notandum quod omnem cogitatum temporalem deponit et se totaliter deo committit in oratione dum taxat tota mente intendens. Secundo manus deponit. cum enim nunc ad cordis eleuationem et ad gratiarum actionem inuicetur et eleuationem cordis per contempcionem precedere debeat exercituz bone operationis. qua manuum deponitio significat. De qua operatione postea gratias referimus ei. qui in nobis incipit opus bonum. ut perficiat sicut dicit apostolus. et dicitur tunc manus deponit.

De prefatione.

Hanc pfationem describitur in libris quedam figura representans ex parte anteriori litera. v. ex parte posteriori oris. s. que due litere coniuncte pro uere dignum ponuntur. litera uic; p dictone. Sane per litera. v. que inferius clausa et superius aperta est. habet initium a linea longiori. humanitas siue humana xpi natura que in uirgine principium habuit s; sine carebit. Per. d. uero circulariter clausum diuinitas seu diuina natura. que hec principium nec finez habet figuratur. Tractus uo in medio utrunq; copulans parte. crux est per quam diuinis associantur et ununtur humana. Ite ergo hec figura in prefationis principio ponitur. quia per misterium unionis et dominice passionis pacificantur homines angelis sociantur. humana diuinis in preconio saluatoris. In prefationibus enim omnibus conueniunt homines et angeli ad concinendum preconia regi. Unde et alta et delectabili uoce cantantur quia in eis angelorum preconia representantur. Et cantantur coram altari et a solo sacerdote. Iuxta illud apoca. iiii. Et cantabunt quasi canticum nouum ante sedem. et nemo poterat dicere canticum nisi etc. Siquide hec oratio uocatur prefatio qd precedit sacrificium principale. Est enim quasi prelocutio. id est ad misterium preparatio prelocutio uidelicet totius orationis secrete. A te igitur usq; ad agnus dei. In hac enim preloquitur sacerdos grates et laudes deo ut melius ad consecrandum corpus xpi ualeat peruenire. uocatur etiam preparatio. quia preparat fidelium mentes ad future reuerentiam consecrationis. Dicitur etiam ymnus angelicus. quia angelicis laudibus est plenus. Veruntamen sacrificium uocatur in secretella oblatio. sed a dominus uobiscum quod statim post illam sequitur usq; ad sanctus uocatur ymnus. Sane sicut in proximo ti. dictum est in fine secretelle dicitur alta uoce. Per omnia secula seculorum quod siquidem est finis illius orationis et initium prefationis. per quod sacerdos insinuat qd xpc est lapis angularis. qui fecit utraq; unum. iudeos continens et gentes. ut sit unum ouile. et unus pastor. Dicitur ergo sacerdos rem actioni dignissima saluet populum. Dominus uobiscum. optas hos tales existere sum quibus dominus manere dignetur. et illud

nobiscum celebrare conuiuium. ab quod mulier
 attulit alabastrum unguenti nardipiscici preciosi
 et effudit illud super caput domini recubentis. et
 populus respondet dicens. Et cum spiritu tuo.
 et sic mutuo pro se orant. Nam et in veteri testa-
 mento omnes sacerdotes orabant dum consumma-
 retur sacrificium ionatha inchoante et ceteris re-
 spondentibus. Postea statim sacerdos eos inci-
 tans subiungit. Sursum corda. id est in celestibus
 non in terrenis. et eleuat manus propter rationes.
 sub ti. de oratione scriptas ad finem. Chorus re-
 spondet. Habemus ad dominum. id est habere de-
 bemus. Unde in canone cypriane papa ita dicit.
 Ite sacerdos ante orationem canonis prefatio-
 ne premissa parat fratrum mentes dicendo. Sur-
 sum corda. ut dum plebs respondet. habemus
 ad dominum. ammonetur nihil ad se quam do-
 minus cogitare debere. Rursus ite chorus sub-
 iungit habemus ad dominum. ut etiam vere sic
 mulier illa unguentaria sursum ad illam uerbi di-
 uinitatez cor eleuet. et illud caput equali deo pa-
 tri fide contingens. unguento catholice professi-
 onis perungant. cuius sane preconium sacerdos
 prosequitur dicens. Graciam agamus domino deo
 nostro. quia pro omnibus beneficiis. que nobis
 contulit. gratias ei referre debemus. Chorusque re-
 spondet. dignum et iustum est. quoniam gratias
 omnipotenti deo referre debemus. Sequitur per
 christum dominum nostrum. supplendum est con-
 fidentes et credentes quod per christum maiestatem eius
 laudant angeli. adorant dominationes. tremunt
 potestates. Hoc sacre confessionis preconium.
 ita recte concludit ecclesia. ut cum angelis et ho-
 minibus decantet hunc deuoti peccatoris ymnus
 Sanctus factus est de quo infra dicitur. Potest
 etiam prefationis officium ad illud referri. quia
 ihesus ascendit in cenaculum magnum statum. in
 quo multa locutus est cum discipulis suis. et gratias
 agens. ymnus illum retulit deo patri. de quo di-
 citur matheus. Et ymno dicto exierunt in montem
 oliueti. ergo per dominum uobiscum oratio quam
 discipulus fecit accipitur per Sursum corda. as-
 census ad cenaculum iterum per Sursum corda
 ad confitendum filio surgimus. et angelorum mi-
 sterium implozamus qui uota nostra suscipiant.
 et ad eum perferant. per Graciam agamus. christi
 recolimus gratiarum actionem et inuitamus po-
 pulum ad agendum. gratias deo patri per filium
 et per quem redimimur. et cum angelis ad lau-
 dandum admittimur. Monet ergo sacerdos po-
 pulum sursum id est supra semetipsum habere ut
 leuare corda ad dominum. Iuxta exhortationem
 apostoli dicentis. Que sursum sunt querite. non
 que super terra. Nam qui in terrenis sunt nichil
 dignum deo offerre possunt. ubi enim est thesaurus
 tuus. ibi est et cor tuum. Multi quidem dum ore
 locuntur celestia corde meditantur terrena. quibus
 dominus imprecatur per prophetam. Populus hic la-
 bii me honoret. cor autem eorum longe est a me.
 Cyprianus uero respondens profiteatur se sacerdo-

tis monita suscepisse. d. habemus ad dominum.
 Unde diligenter prouideat. nec cor habens deo
 sum ad seculum spiritui seque damnabiliter menci-
 atur. Sacerdos etiam postquam attentos reddi-
 dit et deuotos hortatur ut gratias agamus domino
 deo nostro. quoniam ipse est deus. id est creator. ipse est
 dominus id est redemptor. ipse est noster scilicet
 saluator. Tunc enim erit uerissime noster. cum
 erit omnia in omnibus id est sufficiencia singulo-
 rum. Rursus quod populus professus est se intentum
 esse ad dominum. ite presbiter subiungit. Graci-
 am agamus. Chorus uero sacerdotis uerbum ap-
 probans et affirmans respondet. Dignum et ius-
 tum est. dignum quidem. quantum ad deum. quod
 ipse est dominus deus noster. Iustum quantum
 ad nos quia nos sumus populus eius et oues pascue
 eius. Dignum quod et iustum est quantum ad uerumque ut seque
 populus simul cum sacerdote gratias agat deo
 a quo omnia bona suscepimus. Subsequentem sub-
 iungit sacerdos. Vere dignum. et. Et secundum ma-
 gistrum patrum antiochenorum. Hic incipit prefatio id
 est prologus uel prolocutio sequentis canonis
 captans domini tenuolentiam. d. uere dignum et
 iustum est equum et salutare. Dignum quia bo-
 nus est. iustum quod beneficus. Equum quia miseri-
 cors. salutare. quia salus uel dignum. quod nos me-
 ra uoluntate fecisti. Iustum. quia nos pura mise-
 ricordia redemisti. Equum quia gratuite nos ius-
 tificas. salutare id est salute plenum quia perpe-
 tuo nos glorificas. Hos tibi semper et ubique gra-
 tias agere. domine sancte pater omnipotens eter-
 ne deus. ubique enim est dominus sanctus. ubique est
 pater omnipotens. et semper eternus deus. Unde
 ps. In omni loco dominationis eius benedic anima
 mea domino. Et iterum. Benedicam dominum
 in omni tempore semper laus eius in ore meo.
 Sequitur per christum dominum nostrum. aduocatum
 enim habemus secundum apostolum apud patres ihe-
 sum christum dominum nostrum. qui interpellat
 pro nobis. et ipse est propitiatio pro peccatis no-
 stris. qui exauditur in omnibus pro sua reueren-
 tia. per eum ergo quasi per mediatorem laudes
 offerimus. per eum quasi per aduocatum gratias
 exhibemus. Per quem maiestatem tuam. Maie-
 stas dicitur. quasi maior status. uel maior potestas
 quia maior est eius potestas quam hominum. Lau-
 dant angeli. adorant dominationes. tremunt po-
 testates utique ad illum laudant. adorant et tremunt
 per quem simul cum patre omnes spirituum or-
 dines sunt creati. Nam dixit deus. fiat lux et fa-
 cta est lux. Verbo dixit et uerbo fecit. quia uerbo
 domini celi firmati sunt et omnia per ipsum facta sunt et
 sine ipso factum est nichil. Chorus angelorum
 nominat quia angeli huic officio non dubitantur
 abesse. Et ad notandum quod ecclesia angelis est as-
 similanda. adhuc ut placeat deo. Rursus per hoc
 quod dicitur. Domine sancte pater omnipotens eter-
 ne deus per christum dominum nostrum quez laudant
 angeli. adorant. d. et intelligitur quod ecclesia et an-
 geli laudant deum. non solum in quantum deum.

verū etiā inquantum hominem. Dicit ergo laus
 dant. **Unde ps.** Laudate eum omnes angeli ei⁹.
 adorant. **Unde Esdras.** Exercitus celi te adorāt.
 tremūt. **Unde Job.** Columne celi cōtremiscūt ⁊
 pauent aduentum eius. Tremere vero dicuntur
 nō metu fortitudinis cum sint perfecti beati. sed
 amministratōis effectū v' obediēcie famulatu.
Cum scdm **Aposto.** omnes sint amministratorij
 spūs in misterium destinati. Tremūt q̄ potesta
 tes. non q̄ ordines angelorum corporales sint.
 sed iteo hoc dicitur vt intelligam⁹ omnia cele
 stia terrestria ⁊ infernalīa ante conspectū diuī
 nē maiestatis tremere ac timere sicut ⁊ nos tre
 mere ac timere ante dominos nostros solemus.
Sequit̄. Celi celorum. Per celos hic throni acci
 piunt q̄ dominus ait. Celum mihi sedes est. Et
 dicunt celi laudare teum. q̄ laudis materiā pre
 bent. **Unde Isopheta.** Celi celorum ⁊ aque que
 super celos sunt laudant nomē domini. Celi qui
 dem diuine iustioni obediunt. quia se ostēdere se
 renos vel nebulosos potestātē non habent. **Che**
rubim quoq̄ ⁊ **seraphim** ad intelligēciam eoz
 que hic dicuntur. **Notandum** est nouem esse or
 dines angelorum. videlicet. **Angeli.** **Archange**
li. **Throni.** **Dominatōnes.** **Virtutes.** **Principa**
tus. **Potestates.** **Cherubin.** et **Seraphim.** **An**
geli q̄ grece dicunt nūcij latine. scz excelsi ⁊ ce
 lestes. eo q̄ de celis ad annūciandum et exeque
 dum domini voluntatem mittuntur. **Angelozū**
 autem vocabulum officij nomen est. nō nature.
 spūs em̄ sunt semper. sed cum mittunt angeli vo
 cant̄. **Quibus** iteo pictozum licēcia pennas fa
 cit vt celerem eozum in cuncta discursum signi
 ficet sicut ⁊ iuxta fabulas poetarum. veni pen
 nas habere dicunt̄. ppter velocitatem scz iuxta
 illud. **Qui ambulat super pennas ventozum.**
Archangeli ergo grece summi nūcij interp̄
 tant̄. **Qui** em̄ parua vel minima angeli sūt. qui
 summa archangeli nuncupant̄. **Archangeli** er
 go dicunt̄ eo q̄ inter angelos teneāt principa
 tum. **Nam** archos grece latine princeps interp̄
 taē. **Sunt** em̄ duces ⁊ principes. sub quoz ordi
 ne vnicuiq̄ angelozū sunt officia deputata. **Qui**
dam autē archangelozū priuatis nomib⁹ ap
 pellant̄. vt per vocabula ipsa in ope suo quid va
 leant designēt. **Gabriel** namq̄ hebraice. interp̄taē
 latine fortitudo dei. vbi etiam ipsa potēcia diuī
 na vel fortitudo manifestatur. **Gabriel** mittitur
Unde ip̄e annūciavit xpm nasciturum qui dya
 bolū deuicit ⁊ humiliter ad debellandas aereas
 potestates venit. **Michael** interp̄tatur quis. vt
 deus. quando em̄ aliquid mire virtutis in mūdo
 fit hic archangelus mittit̄ ⁊ ex ipso ope nomen
 est ei. q̄ nemo valet facere quod facere potest de
 us. **Unde** ip̄e missus est in egiptū ad immittēdas
 illas plagas famosas. **Quidam** tamen dixerūt
 q̄ michael est nomen vnius angeli. **Raphael** in
 terptatur curatio vel medicina dei. vbiunq̄ em̄
 curandi vel medicandi opus necessarium est. **Ra**
phael archangelus mittitur. vnde ad thobiam.

Missus est vt eum a cecitate liberaret. **De Ga**
briele ⁊ michael ⁊ raphaele diceē in vij. parte
 sub festo michaelis. **Viel** interpretatur ignis
 dei. sicut legimus ignem apparuisse in rubo. legi
 mus etiam ignem missum de super ⁊ implese qd
 preceptum est. **Hec** sunt nomina personalia an
 gelozum que nec a seipsis nec a deo imposta sūt
 sed ab hominibus ⁊ nescit ur a quibus. nec alia
 personalia inueniūt in scriptura. **Alia** vero sūt
 nomina ordinum. **Ceterum** **Throni.** **Domia**
tōnes. **virtutes.** **principatus.** ⁊ **ptates.** quibus
 vniuersam celestem societatem **Apostolus** com
 plect̄ ordines angelozum ⁊ dignitates inela
 ligunt̄. vt iam diceē. **Sed** pro hac ipsa distribu
 tōne officozum. alij throni. alij dominatōnes. alij
 virtutes. alij principatus. alij potestates dicunt̄
 pro certis dignitatibus quibus ab inuicem disti
 guuntur. **Throni** sunt agmina angelozū qui
 latine sedes interpretantur. ⁊ vocati sunt throni
 quia illic conditor presidet. ⁊ per eos sua iudicia
 disponit. **Dominatōnes** sunt hij qui virtutib⁹
 et principatibus preeminent. qui pro eo q̄ cete
 ris angelozum predominantur agminibus do
 minationes vocantur. **Nominantur** ergo hic ab
 notandum q̄ eis magis assimilare debem⁹. quia
 vsum dominandi docent. **Est** enim vera domina
 tio facere dei voluntatem. **Virtutes** angelice
 q̄ misteria perhibentur. per quas in mūdo signa
 et miracula fiunt. ppter quod ⁊ virtutes dicunt̄
Principatus sunt qui angelozum agminibus
 presunt. qui pro eo q̄ subditos angelos ab ex
 plendum misterium diuinum disponūt principa
 tus vocabulum a ceperunt. **Nam** alij sunt qui
 amministrant. alij qui assistunt. sicut ⁊ per **Da**
nielem dicitur. **Milia** milium ministrabant ei. et
 decies milies. centena milia assistebant ei. **Po**
testates sunt quibus virtutes aduerse subiecte
 sunt ⁊ inbe ptatum nōmine nuncupant̄. q̄ mali
 gni spūs eoz potestate cohercentur ne tantum
 noceant q̄ntum cupiunt. **nō** dominantur ergo hic
 ad notandum q̄ potestatem dyaboli arcere debe
 mus. **Cherubin** autem ⁊ episcopi sublines ce
 lozum potestates ⁊ angelica misteria perhiben
 tur qui ex hebreo in latino sciencie multitudo
 seu plenitudo interpretantur. **Sunt** em̄ sublimi
 ora agmina angelozum. pro eo q̄ vicinūs sunt pleni
 p̄sti diuina sciencia ceteris amplius sunt pleni.
Ipsi sunt illa duo animalia. super propiciatorium
 arce ficta ex metallo. ppter signandam aposto
 lozum penitēcia in quozum medio medius ostē
 ditur deus. **Seraphim** vero multitudo est an
 gelozum. qui ex hebreo in latinum. ardentes v'
 intendentes interpretantur. eo q̄ pre ceteris ar
 dent et succenduntur in caritate. et quia inter
 eos et deum nulli angeli consistunt. **Et** iteo.
 quanto vicinūs coram eo cōsistunt. tanto magis
 claritate diuini luminis inflammanur. **Unde** et
 ipsi sicut **Isa.** legitur. velant faciem et pedes
 sedentis in throno dei. **Et** idcirco cetera angelo
 rum turba. vnde plene dei essenciam non valet.

quoniam seraphim eam tegit. sedm yfido. Nominantur ergo hic cherubin et seraphim. quia sicut illi toti in dei dilectione ardere debemus. Repetit autem hoc nomen seraphim neutrum et masculinum. sed neutraliter terminatur in .n. ut in hoc loco. Beata seraphim. masculie vero terminatur in m. Unde propheta. Seraphim clamabant alter ad alterum. Hieronimus dicit quod cherubi et seraphim singularis numeri et generis masculini. cuius terminatio pluralis est per neutrum. non quod in ministris tunc sit sexus. sed vocabula diuersis generibus. iuxta lingue proprietate appellatur. Greca vero consuetudo. neutro genere per .n. scribit. Iosephus dicit Cherubin et seraphim esse duo animalia volatilia. prout dictum est in prohemio huius partis. Premissa autem ordinum nomina preter cherubin et seraphim. et preter nomina angelorum et archangelorum laetina sunt. Verum cum nouem sint ordines angelorum. sicut dictum est. qui postquam decimus catus propter superbiam versus est in dyabolum in perseverantia eterne beatitudinis solidati sunt. Queritur quare tribus exclusis sex tantum in prefatione communi ponuntur in qua celos throni excipiuntur ut dictum est. Videtur enim ex hoc quod illi cum ceteris in maiestatem diuinam non glorificant et adorant. Sed absque hoc. Nam virtutes celorum omnes ordines comprehendunt ut testatur Gregorius in omelia illius euangelij. Erunt signa in sole et luna. Unde ps. verbo domini celi firmati sunt. et .f. .o. .c. .o. .v. .e. Et iterum. Dominus virtutum ipse est rex glorie. Vel forte licet occulta. tamen circa hoc prouisum est ratio. Quoniam quippe tres esse tradidit per archangeli. siue ordines angelorum. et nos in singulis ponens. ut similitudo trinitatis eis insinuetur impressa. Et dicitur per archangeli a per arch quod est sacrum et archos quod est princeps quasi sacri principatus. Sunt enim tres ordines superiores. tres inferiores. tres medij. Superiores sunt Cherubin. seraphim et throni. Medij sunt dominatones. principatus. et prelates. Inferiores sunt virtutes. archangeli. et angeli. De quorum singulis medius ordo in prefatione scribitur ad notandum quod comparatione trinitatis eterne cuius maiestas in ea precipue commemoratur. omnis alia trinitas diminuta reperitur et imperfecta. Nam quis in nubibus equabitur domino. quis similis erit domino in filiis hominum. De superioribus subtrahitur cherubin. de medijs principatus. de inferioribus archangeli. hanc quippe eternam et indiuiduam trinitatem laudant angeli. adorant dominatones. tremunt potestates. Cum quibus et nostras voces. Quas enim omnipotens deus rationales edidit creaturas. angelicam videlicet et humanam que laudibus diuinis insisterent et ei gratiarum redderent actiones quas dum pari voto concelebant tanquam superiores cum inferioribus corde. in celesti cithara sociantur. de qua dicit ps. Et audiuimus vocem citharatorum citharizantium citharis suis. et cantabant quasi

canticum nouum. iteo ergo dicit sociata exultatione concelebant. quoniam omnes predicti ordines et etiam humana creatura maiestatem dei patris per christum sociata exultatione equaliter concelebant supplicii confessione. quasi non superba presumptione. sed humiliter laute dicentes. Sanctus. sanctus. sanctus. etc. Porro Gelasius papa tractus et ymnos composuit et prefationes. cantum quidem et non elimito sermone dictauit. Et est notandum quod licet olim innumere essent prefationes. hodie decem tantum sunt canonizate. Unde Pelagius presbyter inquit. Inuenimus has nouem prefationes in sacro catholico tantummodo recipiendas unam in resurrectione et in albis paschalibus. idem in septimana paschali. Alia in die ascensionis domini. Tertiam in die pentecostes. Quartam in natali domini. Quintam in epiphania domini. Sextam de apostolis. Septimam de sancta trinitate. Octauam de cruce. Nonam de ieiunio in quadragesima tantummodo dicenda. De qua dicitur in sexta parte. sub quarta feria cinerum. Urbanus quippe papa addidit decimam de beata virgine maria. Nam vicem Equum et salutare. que et virginem tuam etc.

De Sanctus.

Ecclēsia sperans sociari angelis et archangelis de quibus in prefatione facta est mentio. statim post illam conformat se angelico cantui canens ymnus illum. Sanctus. sanctus. sanctus. etc. quem Sixtus presbyter primus instituit decantari. hic est cantus pueroꝝ. que ceterauerunt domino offerenti se illis in decima luna. qui quasi reseruatus. usque ad decimanam quartam lunam in bethania. Cum ergo sacerdos finit laudem siue prefationem totus chorus. qui representat ecclesiam simul canit. deinde euangelicum ymnus ut vna et equalis gloria et laus et honor decantetur patri et filio et spiritui sancto. Notandum autem est quod ymnus iste primus angelorum et primus hominum verba complectitur. Prima enim pars laudem continet angelorum. vltima hominum. Legitur enim in ps. vi. ca. quod seraphim clamabant alter ad alterum. et dicebant. sanctus. f. deus deus exercituum. plena est omnis terra gloria eius. Legitur quoque in euangelio Mathei. xxi. capitulo et Marci. xi. c. quod qui preibant et qui sequebantur clamabant. d. Osanna filio dauid. benedictus qui venit in nomine domini. Siquidem vox angelorum scilicet Osanna in altissimis trinitatis et unitatis in deo commendat archanum. Vox hominum. scilicet osanna filio dauid diuinitatis et humanitatis in christo personat sacramentum. Merito autem cantica angelorum in ecclesia cantamus. quia per hoc sacrificium terrena celestibus iunguntur non dubitamus. et iteo cum eis in excelsis saluari clamamus. Vltimum etiam aduertendum quod ter dicitur sanctus. ut notetur trinitas seu distinctio personarum. si semel tantum dicitur dominus deus sabaoth. ut notetur diuine vite unitas quia unitas adoratur.